

[P. Andersen.]

Jeg skal med disse Bemærkninger henstille, at dette Forslag hurtigt gennemføres. Jeg kan selvfølgelig ikke gaa imod, at dette Forslag gaar i Udvalg, men vil haabe paa en meget hurtig Behandling, saaledes at Forslaget maa kunne gennemføres i denne Samling.

Tange: Jeg skal ikke forlænge denne Debat meget, men vil dog gøre et Par Bemærkninger. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at det forbavsende mig at høre hans sidste Udtalelse om, at det er ikke paa Grund af Mangel paa Lærere, denne Skole nedlægges. Jeg maa tilstaa, det er en Udtalelse, der i høj Grad forbavser mig. Det ærede Medlem kan jo blot læse Bemærkningerne til Forslaget, dèr er det netop angivet som Hovedmotivet, at der er for faa Lærere; endvidere sagde den højtærede Minister for et Øjeblik siden saa klart og tydeligt, som det overhovedet kunde siges, at der ikke var Lærere nok til at afgive en Forstander til denne Skole derved, hvor Forstanderen nu er død. Saa dèr har det ærede Medlem Hr. P. Andersen aabenbart slet ikke forstaaet, hvad det drejede sig om.

Den Bemærkning, jeg fremsatte om, at Ministeriet maaske selv havde nogen Skyld i, at Forholdene var saa daarlige i Øjeblikket, som de er, synes at være faldet baade Ministeren og ogsaa den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti for Brystet.

Jeg kan godt sige til den højtærede Minister, at naar jeg brugte det Udtryk, tænkte jeg ikke paa ham personlig; men hvad skal man sige, naar man vil henvende sig til nogen her i Tinget, saa kan man jo kun henvende sig til det Ministerium, der fremsætter Forslag. Jeg har ikke et eneste Øjeblik tænkt paa, at det var den nuværende højtærede Søfartsminister, der var Skyld i denne ringe Tilgang; jeg tænkte jo ganske vist paa noget bestemt, naar jeg talte om Ministeriet, det skal jeg i Øjeblikket ikke komme nærmere ind paa, men jeg tror fremdeles, at der er noget i den Retning, her er Tale om.

Og nu er det meget godt at vende det om og sige: Det skulde man have tænkt paa, da Venstre havde Ministerium. Men jeg har slet ikke taget det i den rent partipolitiske Forbindelse. For mig staaer det saadan, at det, der blev fastslaaet ved Loven af 1922, det var, hvor mange Skoler vi skulde have i de Aar, der kom. Det er

muligt, at man allerede den Gang, i 1922, samtidig skulde have gaaet til en Forbedring af Lærernes Lønningsvilkkaar. Det skete imidlertid ikke; det, man indskrænkede sig til den Gang, var, at Rigsdagen sagde: Saa mange Navigationsskoler skal vi have i den Tid, der kommer.

Nu er der gaaet 8 Aar siden, og vi staaer fremdeles, ganske uanset hvem der har været Minister, paa det samme; og nu kommer man og siger til Rigsdagen, at nu er vi nødt til at nedlægge Skolen, fordi vi ikke har Lærere, der kan bestride Stillingerne i Fremtiden. Det er dette, der forekommer mig at være en uheldig Udvikling.

Naar jeg har gjort mig til Talsmand for den Tanke, at man eventuelt skulde tage Lærerspørgsmaalet op til Undersøgelse nu, saa har jeg selvfølgelig ikke et eneste Øjeblik tænkt paa, at man saa i Løbet af 0,5 havde de Lærere, som er nødvendige til at drive Skolen; men jeg har peget paa det som en Udvej, fordi jeg tror, at hvis man ikke gør det, kan det ikke være ret mange Dage, inden vi staaer overfor det næste Skridt, nemlig Nedlæggelse af den næste Skole.

Det er ganske givet — og det er da ganske sikkert ogsaa den højtærede Minister klar over —, at selv om man nu lige i Øjeblikket kan vinde noget ved ikke at skulle besætte Forstanderpladsen paa Bogø og maaske faa frigjort nogle enkelte Lærere, varer det, om hele denne Udvikling fortsættes, ikke ret længe, inden det næste Skridt maa gøres, nemlig at nedlægge en til af de smaa Skoler. Og det staaer for mig som ikke ganske afgjort i Øjeblikket, om det er den Udvikling, vi skal fortsætte med, eller om vi skulde søge at standse den, søge at bibeholde saa mange Skoler som muligt.

Jeg erkender, at den Dag Tilstanden er saadan, at der overhovedet ikke er Elever til disse Skoler, er Stillingen en noget anden, men endnu er Forholdet ikke det, at man kan sige, at disse Skoler ikke kan opretholdes.

Naar nu den højtærede Minister siger, at det er et daarligt Minde at sætte C. Berg ved at opretholde denne Skole, som koster 12 000—13 000 Kr. aarlig af Statskassen, saa erkender jeg naturligvis, at hvis det fremdeles skal være Resultatet, er det et daarligt Minde. Men jeg kunde vende Spørgsmaalet om og sige, at det er ogsaa et daarligt Minde, at det er en rent tilfældig Omstændighed, der fører med sig, at det netop er denne Skole, der skal nedlægges nu; det er jo den rent til-